

РЕШЕНИЕ

№ 893

гр. София, 15.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11932** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания от [населено място] срещу Решение от 24.02.2020 година, постановено по н.а.х.дело №13504/2018 година, 106 състав по описа на СРС изменящо Наказателно постановление № 2/0023-3810/29.06.2018 година, издадено от Изпълнителен директор на Агенцията на хората с увреждания, с което на [фирма] на основание чл.54а от ЗИХУ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.12,ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъка по чл.35 г ,ал.1 от ЗИХУ, като е намалена имуществената санкция от 10 000 лева на 500 лева..

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност необоснованост на обжалваното решение.Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.Претендира се и заплащане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвоката на ответника по касация..

В съдебно заседание, касаторът- Агенция на хората с увреждания, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация– [фирма] [населено място],редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

От доказателствата по делото е установено, че на 09.02.2018 година в сградата на Агенцията за хората с увреждания в [населено място] съгласно изготвен Констативен протокол № 1 на комисия, назначена със Заповед № 0023-0673 от 08.02.2018 година на Изпълнителен директор на Агенцията на хората с уврежданията е установено, че [фирма] в качеството си на търговец на медицински изделия не е изпълнил задължението си в срок до 30.10.2017 година да представи в Агенцията за хората с увреждания анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро за текущата година. След получаване на протокола служител от Агенцията приел, че ответникът по касация е извършил нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицинските изделия, посочени в списъците по чл.35г, ал.1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /Наредбата и до дружеството е изпратена Покана за явяване за съставяне на АУАН за така констатираното нарушение, получена от дружеството на 01.03.2018 година, но в указания срок, то не изпратило свой представител в Агеницията. На 29.03.2018 година за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата е съставен АУАН срещу ответника по касация.

Въз основа на АУАН, на 29.06.2018 година е издадено Наказателно постановление, с което на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 10000 лева за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата на основание чл.54а от Закона за интеграция на хората с увреждания- за това , че ответникът по касация не е изпълнил задължението си за представяне ежегодно до 30 октомври на текущата година на анализ на цените,съобразно фактурите,издадени от търговците на дребно.

СРС е анализирал приложените по делото доказателства, но неправилно е приел, че при издаване на Наказателното постановление не е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неконкретизиране на нарушението и най-вече в липсата на посочена дата на извършване на нарушението, защото в наказателното постановление само е посочено , че ответникът по касация не е изпълнил задължението си в срок до 30 октомври на текущата година да представи анализ на цените на продаваните медицински изделия, но нарушението не е било извършено на 30 октомври /когато е последният ден, в който законосъобразно може да се изпълни това задължение/, но не е посочено за коя година точно се отнася неподаване на информация дали за 2018 година – която текущата година или за друг период , посочен в АУАН и в Констативния протокол. Датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на наказателното постановление и играе

съществена роля не само по отношение на наказаното лице, но и по отношение на давностните срокове. Тази липса на дата на извършване на нарушението, прави издаденото наказателно постановление незаконосъобразно, подлежащо на отмяна и като е достигнал до други правни изводи СРС е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визириани в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора "необоснованост" на съдебното решение. Необосноваността, като порок на съдебното решение, е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

С оглед изхода на спора, претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 24.02.2020 година, постановено по н.а.х.дело №13504/2018 година, 106 състав по описа на СРС И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2/0023-3810/29.06.2018 година, издадено от Изпълнителен директор на Агенцията на хората с увреждания, с което на [фирма] на основание чл.54а от ЗИХУ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.12, ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъка по чл.35 г, ал.1 от ЗИХУ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.
2.

